

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 290/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у предмету тужиоца ЗОВА ПРОМЕТ доо из Деспотовца, чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства – Привредни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Сомбору и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом предмету, за сада је месно надлежан Основни суд у Сомбору.

Образложење

Тужилац је дана 27.12.2022. године Основном суду у Сомбору, поднео тужбу ради накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року.

Основни суд у Сомбору донео је решење Прр1 325/22 од 27.02.2023. године којим се огласио месно ненадлежним за одлучивање о тужби тужиоца и списе предмета доставио је Првом основном суду у Београду, као суду на чијем подручју тужени има седиште.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и списе предмета, са пропратним актом од 10.05.2023. године, доставио је Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), Врховни суд је одлучио да је за поступање у овом предмету за сада месно надлежан Основни суд у Сомбору.

Према наводима тужбе, решењем Привредног суда у Крагујевцу Р4 3215/2021 од 22.02.2022. године утврђено је да је овде тужиоцу повређено право на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Крагујевцу Ст. 1436/2001 и наложено је

стечајном судији да у року од 4 месеца предузме све неопходне и делотворне радње ради стварања услова за закључење стечајног поступка.

Предметна тужба поднета је позивом на одредбе члана 31. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року са тужбеним захтевом којим тужилац потражује накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року.

Према оцени Врховног суда, одредба члана 28. Закона о заштити права на суђење у разумном року на коју се позива Први основни суд у Београду, не примењује се на спорове покренуте тужбом ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року предвиђене одредбом члана 31. наведеног закона. Ово из разлога што је наведена законска одредба (члан 28. закона) садржана у делу којим се уређује право на исплату новчаног обештећења за неимовинску штету, па се самим тим не може протезати и на тужбе за накнаду имовинске штете, у односу на коју се примењују општа правила о надлежности прописана Законом о парничном поступку за ту врсту тужбе.

Међутим, није било процесних услова ни да се Основни суд у Сомбору огласи месно ненадлежним у овој фази поступка, имајући у виду да је поред суда опште месне надлежности, у конкретном случају због природе спора (накнада вануговорне штете) надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на чијем је подручју штетна последица наступила (члан 44. став 1. ЗПП-а). Ради се, дакле, о изборној надлежности, па је у том случају у смислу одредбе члана 20. став 2. ЗПП-а, суд дужан да затражи од тужиоца да се о избору изјасни у року од три дана пре него што уступи предмет надлежном суду.

Како се у конкретном случају тужилац није изјаснио о изборној надлежности, за сада је за поступање у предмету надлежан Основни суд у Сомбору, коме је тужба и поднета.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 22. Закона о парничном поступку донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић